

Genoprettelsen af noget af det nedbrudte i vort Land, kunde jeg have ønsket, at den højtærede Minister ikke havde staaet bagved denne Havneaffære og ikke havde været med til denne ganske uforsvarlige Holdning overfor en indgaaet Overenskomst, og jeg haaber, at den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder vil vise dybere Respekt end hans Forgænger for en saadan Overenskomst, saa længe den bestaar, saa længe den ikke paa lovlig Maade er ophævet, samt tillige søge at rette den begaaede Uret.

Jeg har endnu et Par smaa Henvelser at rette til den samme højtærede Minister. Den ene angaar den Dampferge, der er under Bygning ude paa Refshaleen, og som er saa vidt færdig, at Værftet i Mandags gjorde den første Prøvetur med den. Jeg har fra saa paalidelig Kilde, at det giver mig positiv Vished, erfaret, at der blev givet Værftet forkerte Ordre med Hensyn til Sporanbringelsen paa Dækket, saa at denne paa-begyndtes efter Typen af Gedser—Warne-münde-Færgerne, og først efter at Arbejderne vare fremmede adskilligt, kom man i Tanker om, at det var galt og fik slaaget kontra, saa der maatte brydes op igen og nye Plader og Understøttelser anbringes, inden Sporene kom til at passe efter Korsør—Nyborg-Typen. Der skal ikke grumme meget til af den Slags — skal jeg sige: Genistreger, før det koster Tusinder og Snese Tusinder af Kroner ekstra. Hvor meget denne Historie andrager, ved jeg ikke, men det er sagt mig, at det ikke bliver nogen billig Historie, at det ikke er nogen Klatskilling, det drejer sig om, ligesom det ogsaa fra uinteresseret Side er forsikret mig, at Værftet er uden Skyld, ja, at der endog derfra er gjort opmærksom paa, at det maatte være galt, uden at man dog deraf tog Anledning til at standse Arbejdet og undersøge Tingene nøjere. Rimeligvis faa vi nok en Efterbevilling i den Anledning. Men det er ikke sikkert, at vi af Anmærkningerne dertil ere i Stand til at faa rigtig Rede paa Foranledningen. Jeg skal derfor henstille til den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han, hvis han ikke forud er bekendt med denne Sags Detailler, vil lade den grundig undersøge og lægge Ansvaret dør, hvor det rettelig hører hjemme.

Endelig skal jeg i Anledning af Mangelen paa rullende Materiel til Statsbanerne udtale en Beklagelse af, at man ikke gen-

nem Aarene har ladet Nyanskaffelsen heraf holde Trit med Trafikstigningen. Det har hævnnet sig dyrt baade paa Statsbanernes Kunder, navnlig de handlende, der have tabt mange Penge ved den sendrægtige Ekspedition, der var en Følge af denne Mangel, og paa Statsbanedriften selv, idet det er en daarlig Økonomi at hjælpe paa dette Forhold ved i dyre Domme at leje udenlandske Vogne. Det glæder mig, at man nu alvorlig søger at raade Bod derpaa, om jeg end maa beklage, at paa Grund af Forsømmelsen tidligere er det umuligt at faa alt Arbejdet udført herhjemme, en stor Del gaar til Udlandet. Jeg maa maaske anbefale, at man nu fortsætter med Nyanskaffelse i saa vidt Udstrækning, at man virkelig nogenlunde snart kan komme ud over Vanskeligheden, dog saa vidt muligt saaledes, at det væsentligste, om ikke det hele Arbejde derved udføres herhjemme, hvor vi paa dette Omraade ere fuldt konkurrencedygtige.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg og vist mange andre Medlemmer havde det Indtryk, at den Bevilling paa 6,000 Kr. aarlig i 5 Aar, som paa Finansloven for 1907—08 blev given til Askov Vindmageri — om Forladelse: Forsøgsmølleri, egentlig var en personlig Bevilling til nu afdøde Professor la Cour, af hvis Opfindergeni man ventede sig nogle Resultater, der skulde give fuld eller delvis Dækning for de i alt dertil bevilgede 183,000 Kr. Jeg ser af Forslaget, at det maa være en Misforstaaelse. Uagtet Professorens dødelige Afgang staaer Beløbet fremdeles opført paa Finansloven. Der maa vel saa være en eller anden Arving, ikke blot til Forsøgsmøllen med de dertil knyttede Herligheder. Den afgaaede Regering maa altsaa have sikret sig, at Opfindergenet ikke er gaaet tabt med den afdøde, men at det er til Stede og gaaet i Arv til den, der modtager Statstilskuddet. Skulde det ikke være Tilfældet, skulde jeg heri tage fejl, vil jeg henstille til den nuværende højtærede Minister, hvis denne Bevilling skal beholdes, hvad jeg i Grunden finder urimeligt, at han bringer den frem under en saadan Benaevnelse, at det Indtryk kan svinde, at man her fortsætter med en aarlig Bevilling til en afdød Mand, selv om den afdøde, hvad jeg gerne vil indrømme, var en af vort Lands bedste og dyreste Sønner.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.